12/06/2022

Το Ψυχοσάββατο των Ελλήνων του Καΐρου στην Ιερά Μονή Αγίου Γεωργίου

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Αλεξανδρείας

Το Ψυχοσάββατο της Πεντηκοστής είναι μια ιδιαίτερα συναισθηματικά φορτισμένη ημέρα κατά την οποία το Εκκλησιαστικό τυπικό της Ορθόδοξης πίστης μας, γεφυρώνει την απόσταση που χωρίζει τους ζωντανούς με τους νεκρούς αδελφούς μας. Και η σύζευξη αυτή επιτυγχάνεται με την μνήμη, που πάλλεται και δυναμώνει με την προσευχή των ιερέων και κρυσταλλώνεται με τον ενεργό στοχασμό όλων μας στις στιγμές που ζήσαμε με τα προσφιλή μας πρόσωπα.

Μια τέτοια μέρα κατά το έθος, η Ελληνική Παροικία του Καΐρου συγκεντρώθηκε

στον Ιερό Ναό της Παναγίας εντός του Κοιμητηρίου της Ιεράς Πατριαρχικής Μονής του Αγίου Γεωργίου παλαιού Καΐρου. Την Θεία Λειτουργία τέλεσε ο Μέγας Εκκλησιάρχης του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης Στέφανος συνλειτουργούντος του Πανοσιολογιώτατου Αρχιμανδρίτη Παΐσιου. Συμπροσευχούμενος παρέστη ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδίτης Ιωακείμ, ενώ τους ύμνους έψαλαν ο νέος Πρωτοψάλτης της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου κ. Αλέξανδρος Ριγάκης με την μελίρρυτη αρωγή του Πανοσιολογιώτατου Αρχιμανδρίτη Παύλου.

Μετά την απόλυση της Θείας Λειτουργίας όλοι οι Ιερείς εξήλθαν του Θείου Βήματος και τέλεσαν το μνημόσυνο διαβάζοντας τα ονόματα των κεκοιμημένων ένα προς ένα. Τα κεριά πάνω στα κόλλυβα τρεμόπαιζαν. Τα πρόσωπα δάκρυζαν, στο άκουσμα του ονόματος του δικού τους ανθρώπου, τα κεφάλια χαμήλωναν και ένα πελώριο «γιατί» γέννημα της σκέψης που δεν υπακούει στην λογική και δραπετεύει από την θρησκευτική πίστη πίεζε τις ψυχές όλων αφόρητα. Και η γεμάτη θλίψη σιωπή γινότανε αναπόφευκτα ο κοινός τόπος συνύπαρξης.

Ο Πατέρας Στέφανος απάλυνε με τον ποιμαντικό του λόγο τον πόνο και την θλίψη δίνοντας σε όλους την ελπίδα που πηγάζει από την Πίστη, αλλά πάνω από όλα την εμπιστοσύνη στον λόγο του Χριστού, ως το ανέφελο μονοπάτι που οδηγεί στο Φως.

Στην συνέχεια, στον προαύλιο χώρο της Εκκλησίας, τα στενάχωρα συναισθήματα όλων από το μοναχικό εγώ μετουσιώνονταν μέσα από το ενεργό μοίρασμα στο καθολικό εμείς. «Να ζήσετε να τον θυμάστε», «Ζωή σε λόγου σας» ήταν τα λόγια που ακουγόντουσαν, καθώς τα κόλλυβα και τα πλούσια κεράσματα προσφέρονταν σε όλους.

Και η τελευταία πράξη της ημέρας πάνω στους τάφους των αγαπημένων προσώπων με τους ιερείς να ψέλνουν τον Τρισάγιο ύμνο, για την ανάπαυση και την σωτηρία της κάθε ψυχής.

Αιωνία τους η μνήμη

Περισσότερες φωτογραφίες:

Πηγή: ekkairo.org